

Minister Klimatu i Środowiska

DOP-WŚ.050.74.2025.WM
3971889.16008173.12896749
Warszawa, 19-09-2025

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Posłanki Anity Kucharskiej-Dziedzic (K10INT11423)

Temat: procedury stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku

---

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10INT12043 w sprawie procedury stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku lub szkody w środowisku Poseł Anity Kucharskiej-Dziedzic, przekazuję odpowiedź w zakresie swoich kompetencji.

1. Czy Ministerstwo Klimatu i Środowiska dostrzega problem w sytuacji, gdy konieczne zdaje się stwierdzenie szkody w środowisku, lecz obowiązujące przepisy uniemożliwiają zastosowanie tej procedury, bowiem podmiot korzystający ze środowiska, który szkodę spowodował, nie prowadzi działalności, która mieści się w katalogu działalności stwarzających ryzyko szkody w środowisku?

Należy podkreślić, że ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie¹, dalej jako: „ustawa szkodowa” stanowi jedynie wzbogacenie instrumentarium odpowiedzialności administracyjnej, ale tylko w odniesieniu do sytuacji, gdy zostały spełnione przesłanki przewidziane w tej ustawie (W. Radecki, Komentarz do ustawy o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie, Wyd. Difin, Warszawa 2007). Wobec czego ustawa szkodowa nie zastępuje innych przepisów szczegółowych regulujących zagadnienia z szeroko rozumianej ochrony środowiska. Właściwe organy nadal dysponują stosownymi instrumentami prawnymi dotyczącymi naruszenia przepisów z tego zakresu. Przykładem takich instrumentów jest np. art. 362 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska², dalej jako: „Poś”, który stanowi, iż jeżeli podmiot korzystający ze środowiska negatywnie oddziałuje na środowisko, organ ochrony środowiska (starosta) może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek:

- 1) ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia;

---

¹ Dz. U. z 2020 r. poz. 2187, ze zm.

² Dz.U. z 2025 r. poz. 647, ze zm.

2) przywrócenia środowiska do stanu właściwego.

Ponadto, w przytoczonym w interpelacji przypadku, który był przedmiotem postępowania drugoinstancyjnego przed Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, jednym z powodów nieuznania, iż doszło do szkody w środowisku lub bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku, był fakt, że odpadów nie składowano na powierzchni ziemi. Z dokumentacji zebranej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim wynikało, że odpady składowane zostały w górotworze Podziemnego Składowiska Odpadów „Otyń” – zlokalizowanym w wyeksploatowanym złożu ropy naftowej i gazu ziemnego, tak więc w przedmiotowej sprawie jedna z przesłanek determinująca możliwość stwierdzenia wystąpienia szkody w środowisku lub bezpośrednie nią zagrożenie w powierzchni ziemi nie zachodziło.

Zgodnie z opinią Ministerstwa Środowiska z dnia 08 sierpnia 2019 r., znak: DGO.V.050.4.2019.JK, jeżeli dany obiekt jest działającą lub zamkniętą instalacją – składowiskiem odpadów lub obiektem unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, nie będzie on uznany za powierzchnię ziemi. Zdaniem Ministra Środowiska wyrażonym w ww. piśmie skierowanym do Marszałka Sejmu RP „Traktowanie tych obiektów [składowisk odpadów] jako powierzchni ziemi prowadziłoby do konieczności „remediacji” składowanych tam odpadów. Analiza całokształtu przepisów dotyczących składowisk odpadów wskazuje, że w przypadku tych instalacji ustawa o odpadach stanowi *lex specialis* w stosunku do ustawy szkodowej czy ustawy Poś. W ustawie o odpadach przewidziano bowiem zakres koniecznych do podjęcia działań w przypadku, gdy składowisko negatywnie oddziałuje na środowisko. Temu zresztą celowi służy prowadzenie monitoringu składowisk w różnych fazach jego eksploatacji”.

Istotnym jest, że ustawa szkodowa nie reguluje przepisów z zakresu gospodarowania odpadami. Ustawą regulującą sposób gospodarowania odpadami jest ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach³.

2. Czy Ministerstwo Klimatu i Środowiska planuje wprowadzenie do ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie rozwiązań pozwalających na zastosowanie procedury szkodowej w przypadkach, w których podmiot korzystający ze środowiska nie prowadzi działalności określonej w katalogu zawartym w art. 3 ustawy, a szkoda faktycznie wystąpiła?

MKiŚ nie widzi potrzeby wprowadzenia do ustawy szkodowej rozwiązań pozwalających na zastosowanie procedury szkodowej w przypadkach (dotyczących zanieczyszczenia powierzchni ziemi lub szkody w wodach), w których podmiot korzystający ze środowiska nie prowadzi działalności określonej w katalogu zawartym w art. 3 ustawy szkodowej, z uwagi, iż ustawa szkodowa nie zastępuje innych przepisów szczegółowych regulujących zagadnienia ochrony środowiska, a w przypadku braku możliwości zastosowania ustawy szkodowej, jak wskazano już w odpowiedzi na pytanie nr 1, właściwe organy nadal dysponują stosownymi instrumentami prawnymi dotyczącymi naruszenia przepisów z zakresu ochrony środowiska tj. Poś i ustawa o odpadach.

3. Jeśli tak, w jakim terminie można się spodziewać podjęcia prac legislacyjnych w tym zakresie?

Nie dotyczy, z uwagi na brak planowanych zmian w ww. zakresie.

---

³ Dz. U. 2023 r. poz. 1587, ze zm.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Mikołaj Dorożala
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM